

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Sodomia imperfecta, num. 1. §. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

- De Sodomia eum affine, vide cap. concubitu, sed mere ad explendam libidinem, est mollities ex se explicanda.
4. 9. 1. n. 7.
De sodomia uxorati, vide cap. 3. 9.
1. n. 3. & §. 2. n. 8.
De Sodomia cum infideli, vide cap. 1. 9. 1. n. 8.
- De Sodomia cum virgine, vide cap. 5. §. 1. n. 1.

§. IV.

Sodomia imperfecta.

IN Methodo sic habes: 1. Sodomia imperfecta, quam alij vocant innaturalem concubendi modum, est peccatum contra naturam, per quod vir cum fæmina concubit extra vas naturale: est species distincta à sodomia perfecta, adeoque speciatim in confessione exprimenda: perfecta enim procedit ex affectu ad concubitum, tamen ad partem innaturalem.

a in Meth. Conf. lib. 1. c. 7. §. 10. a
nn. 74.

2. Sed quid dicendum, si quis se polluat inter ceteras partes fæminæ, coxendices, brachia &c.? Respondeo, de hac re dictum est superius 9. 1. n. 3.

Illud hic five recole, five adde. Si primo sit concubitus ex affectu ad personam ipsam, sexumque fæmineum; est copula fornicaria, five adulterina, five incestuosa, juxta conditionem personæ, atque adeo est aperiendus. Si secundò sit concubitus ex affectu ad præposteras partes, est sodomia imperfecta, de qua agimus, ac similiter aperiendus. Si tertio denique sit sine

3. Si quis tamen fateatur absolute concubuisse se cum fæmina, regulariter intelligitur fuisse ex affectu ad personam primo modo, non vero secundo, vel tertio, nisi aliud expressè fateatur. Ratio est, quia intelligitur, illum concubitum factum esse more ordinario: mos autem ordinarius est, ut vir cum fæmina commisceatur ex affectu ad sexum fæmineum. Unde vides, multum differre hunc concubitum viri cum fæmina, ab eo concubitu viri cum viro, vel fæminæ cum fæmina; ille enim est sodomiticus, quia non potest esse ex affectu ad copulam naturalem: hic non est sodomiticus, quia quando vir cum fæmina miscetur, semper regulariter est ad copulam naturalem.

4. Hic universaliter pro omnibus peccatis luxuriæ velim diligenter pernotes, hæc à nobis dicta esse, ad damnam veram harum rerum essentiam: ceterum in praxi Confessario expediret, tot minutias nequaquam interrogare. Audi Filiicum: b prudens, inquit, esse Confessarius debet in exquirendis cautè circumstantijs sexti præcepti, præparatorijs ad actum consummatum, modis minutis non necessarijs, ne se vel pænitentē excitet ad aliquā tentationē. Audi Coninch: c præstat aliquando, Sacerdotem minus perfectè peccatū pænitentis intelligere, quam vel illi, vel sibi aliquod scandalum

dalum creare, & esse nimium. Audi Angelum: d confitetur, inquit, mulier, quod fuit cognita extra vas debitum: non querat postea Confessarius, in quo loco, vel quomodo, & hujusmodi, sicuti faciunt quidam, qui potius sunt contaminatores, quam Confessores. Vide alios. e

b Filliuc. in Instruc. brevi pro Conf. cap. 2. circa initium. c Coninch. disp. 7. de Sac. dub. 7. n. 56. d Angelus V. Interrogationes n. 1. e Fag. pr. Eccl. 2. li. 4. c. 2. n. 8. Homobon. in exam. Eccl. p. 1. tr. 4. c. 12. q. 11. de Lugo disp. 16. de pan. sec. 14. nu. 595.

§. V.

Bestialitas.

IN Methodo sic habes: a bestialitas est concubitus cum b reanimata, non ejusdem specie cum homine. Huc reducitur, concubitus cum dæmonie, quia adhuc ille non est ejusdem cum homine specie, etiam si assumat formam hominis. In hoc crimen non est necessario explicandum c genus animalis, sive sit equus, sive sit equa, sive ovis, sive gallina: semper est enim eadem in specie mortalis deformitas. At si sit concubitus cum dæmonie, debet id d explicari, quia superadditur peccatum contra religionem, id est, commercium cum Dei nostrumque omnium nequissimo inimico.

a in Meth. Conf. lib. 2. c. 7. §. 10. n. 78. b. 8. Th. 2. 2. q. 4. 52. ar. 11. b. Filliuc. tr. 30. c. 8. num. 161. d. Idem ib. nu. 162.

z. Nota insuper, exprimi in confessione oportere, e an dæmon fuerit sub forma feminæ, vel viri, vel sub forma talis conjugati, vel talis Monialis Professæ &c. Ratio est, quia tunc, præter bestialitatem, additur affectus ad tales.

e Ibid.

§. VI.

Additio.

POenæ Sodomitarum legi possunt apud Doctores, a quæ omnes requirunt sententiam judicis; solum dubitari posset de excommunicatione in laicum sodomitam; sed nec est latæ sententiaz, ut patet ex c. Clerici de excessibus Prælat. Quoad invaliditatem testamenti Sodomitarum, lege Menochium. b

a A7or. p. 3. lib. 3. c. 19. Petrus Mattejus super Bull. Pij. V. 27. quæ incipit, Horrendum illud scelus. quæ est contra Clericos exercentes Sodomiam. Navar. c. 27. nu. 247. b Menoch. de arbitri. 2. cont. 3. casu 286.

2. Ex copula nefanda non oriri affinitatem, c sufficere d tamen ad divortium, jam nunc communis est doctrina, apud Doctores fusius legenda.

c Sanch. li. 7. matrim. disp. 64. nu. 13. C. 14. d Sanch. l. 10. matrimon. disp. 4. anu. 2. 8. Th. in 4. dist. 31. qu. un. art. 1. ad 4.

3. Quoniam, ut modo inntui, reservatio cum sit odiosa, restringi debet in casu nostro ad sodomitam unde quaque certam, quæstio celebris est, an reservata in aliqua Diæcesi sodomia. absoluta.

